

O. Prof. Dr GOMMAR MICHIELS

obchodził w dniu 17 września 1957 r. swój Złoty Jubileusz wstąpienia do Zakonu OO. Kapucynów.

Dostojny Jubilat należy do najwybitniejszych współczesnych kanonistów w świecie.

Wydział Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie składając hołd Wielkiemu Kanoniście, związanemu ścisłymi więzami z polską nauką kanonistyczną oraz wyrażając uznanie dla dotychczasowych Jego osiągnięć naukowych, podaje garść wiadomości o Jego osobie i składa najlepsze życzenia.

Ojciec Gommár Michiels urodził się w Booischoot w Belgii 15 maja 1890 roku. Po ukończeniu studiów klasycznych w kolegium biskupim w Geel, 17 września 1907 r. wstępuje do Zakonu OO. Kapucynów. Po odbytym nowicjacie, w następnym roku składa śluby czasowe, a w trzy lata później — śluby wieczyste. Święcenia kapłańskie przyjmuje 6 czerwca 1914 r.

Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych w prowincjonalnym seminarium duchownym w Belgii, w latach 1914—16 studiuje prawo kanoniczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

W czasie pierwszej wojny światowej zmuszony jest przerwać studia z powodu powołania Go do wojska, gdzie pełni obowiązki kapelana. Rozpoczęte studia prawne kończy w 1920 r. uzyskując na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie 28 czerwca tegoż roku stopień doktora prawa kanonicznego.

Od października 1920 r. do grudnia 1935 r. przebywa w Polsce i jako profesor początkowo nadzwyczajny, a od 8 listopada 1929 r. — zwyczajny, wykląda prawo kanoniczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie. Na tymże uniwersytecie dwukrotnie pełni funkcję dziekana na Wydziale prawa kanonicznego, w latach 1924—28 i 1931—35.

Na skutek ciężkiej choroby zmuszony jest przerwać pracę naukową, pod koniec 1935 r. i opuścić Polskę.

2 grudnia 1935 r. Katolicki Uniwersytet Lubelski nadaje O. Michielsowi tytuł honorowego profesora na Wydziale prawa kanonicznego.

Po odzyskaniu zdrowia O. Michiels zostaje powołany 17 kwietnia 1937 r. na profesora prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Mediolańskim we Włoszech. Z powodu nie otwarcia wydziału prawa kan. nominacja ta nie dochodzi do skutku. W latach 1938—40 obejmuje katedrę prawa kanonicznego w Instytucie Papieskim obojga praw w Rzymie (Apollinaris), które to stanowisko zajmuje do 1940 r. W 1938 r. zostaje powołany także na profesora zwyczajnego na nowo otwartym wydziale prawa kanonicznego w Quebecu w Kanadzie, gdzie funkcję tą pełni w latach 1945—48. W ciągu ostatnich trzech lat sprawuje także urząd sędziego w prowincjonalnym sądzie duchownym dla spraw małżeńskich w Quebecu.

Poza nauką poświęca się także O. Michiels pracy administracyjnej. W latach 1940—43 jest prowincjałem w Zakonie Ojców Kapucynów prowincji Belgijskiej.

Pierwsze piętnaście lat pracy naukowej i dydaktycznej

O. Gommara Michielsa na KUL w Polsce zaliczyć należy do najowocniejszych. Tutaj powstały dzieła: *Normae generales Juris Canonici*, Lublini 1929, 2 tomy, 521 i 541 str.; wydanie drugie znacznie powiększone, Tornaci 1949, 2 tomy, XXII — 705 i XX — 783 str.; *Principia generalia de personis in Ecclesia*, Lublini 1932, XVI — 578 str.; wydanie drugie znacznie powiększone, Tornaci 1955, XVIII — 708 str.; *De delictis et poenis*, tom I, *De delictis*, Lublini 1934, XVII — 358 str.

Dzieła te pisane po łacinie wysunęły Autora na czoło najwybitniejszych kanonistów w świecie.

Poza wymienionymi pracami Autor ogłosił szereg artykułów w różnych czasopismach, a wśród nich i w dziele zbiorczym pt. *Małżeństwo w świetle nauki katolickiej*, wydanym w Lublinie w roku 1929. Artykuł napisany jest piękną polszczyzną.

Obecnie Czcigodny Jubilat przygotowuje do druku II i III tom, *De poenis in genere et in specie* i przebywa w klasztorze Ojców Kapucynów w Herentals w Belgii.

Nie mniejsze zasługi położył w tym okresie O. Michiels i na polu dydaktycznym. Świetny wykładowca, wybitny znawca przedmiotu, człowiek nadzwyczaj zdolny i pracowity, umiał rozpałić zamięłowanie i obudzić chęć do uciążliwej pracy naukowej u swych wychowanków i słuchaczy. Niektórzy z nich zajmują dziś czołowe kościelne stanowiska w Polsce. Wymienić tu należy przede wszystkim Jego Eminencję Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski, Jego Ekscelencję Ks. Biskupa Stanisława Czajkę, Sufragana diecezji Częstochowskiej. Wielu natomiast poświęciło się pod Jego wpływem pracy naukowej i zajmuje dziś stanowiska profesorów na obu wyższych uczelniach w Polsce. Do nich należą: J. E. Ks. Biskup dr Piotr Kałwa, ordynariusz diecezji Lubelskiej i Wielki Kanclerz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, śp. J. E. Ks. Biskup dr Teodor Bensch, były profesor KUL, Ordynariusz w Gorzowie, śp. Ks. dr Piotr Bober, prof. Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, Ks. dr Paweł Pałka, prof. KUL i Rektor Seminarium Duchownego w Lublinie, Ks. dr Marian Myrcha, prof. Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Wykłady i seminaria prowadzone przez O. Michielsa stały

się prawdziwą świątynią nauki, w których przed umysłami studentów rozwijane były szerokie horyzonty niezgłębionej nauki prawa kanonicznego oraz wskazywane drogi, gdzie trzeba jej szukać przy samodzielnym wysiłku, a przed wolą — wielkie umiłowanie Kościoła i jego karność.

Nic dziwnego, że pragnieniem wszystkich słuchaczy wydziału prawa kanonicznego KUL, w latach 1932—35 było pisanie pracy u O. Michielsa. Z bólem serca przechodzili do innych profesorów, gdy Dziekan O. Michiels nie mógł zadość uczynić ich prośbom z racji złego już wówczas stanu zdrowia i przepracowania przy opracowywaniu własnych dzieł. A gdy się uwzględni wielką prostotę O. Michielsa, mimo zasłużonej Jego wielkości na polu nauki kanonicznej, przyjacielski i koleżeński stosunek nie tylko do kolegów profesorów, ale także do studentów, wówczas w pełni ukaże się sylwetka Wielkiego Uczzonego i Przyjaciela młodzieży polskiej.

Jako dziekan i członek Senatu KUL O. Michiels bardzo wybitnie przyczynił się do organizacji wydziału prawa kanonicznego. Niektóre przepisy, dotyczące studiów na wydziale kanonicznym były uwzględnione w konstytucji papieskiej o organizacji studiów na wydziałach kanonicznych. W uznaniu zasług Senat KUL nadał Jubilatowi w dniu 29. X. 1957 r. tytuł doktora św. Teologii honoris causa.

Profesor Ojciec Michiels pozostawił najmiłsze i niezatarte wspomnienia o sobie i swej pracy w Polsce, dlatego że sam posiadał miłość nauki i prawdy i wierzył w ich istnienie oraz, że tak był zżyty z Polską, co sam niejednokrotnie podkreślał, mówiąc, że „Polska jest drugą moją ojczyzną”

Z okazji Złotego Jubileuszu całkowitego poświęcenia się Bogu Wydział Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie składa Wielkiemu Uczonemu o światowej sławie i Przyjacielowi Polski życzenia:

AD MULTOS FELICISSIMOSQUE ANNOS.